

hiši ima, imel očitno polletno preskušnjo, ktero so s svojo nazočnostjo počastili c. k. svetovavec ljudske šole gosp. dr. Močnik in pa kanonik in nadzornik krajnskih ljudskih šol gosp. J. Zavašnik z nekterimi drugimi gospodi. Gospod nadzornik so očitno pohvalili napredovanje te sole, ktera šteje 72 učencov, kterm sta marljiva učenika bila gosp. Zorin in pa gosp. Toman, katehet. — Tista dva celo mlada medveščika, ki sta najdena bila pri medvedki, ktero je nedavnej en kmet iz Koritnic v Šneperskem gojzdu pobil in gojzdnar drugi dan do dobrega ustrelil, že množita naš muzeum; ročni gosp. kustos je te zverinici lepo na ogled postavil vsako drugač.

Novičar iz raznih krajev.

Sedaj je oklicana nova postava, ki so jo presv. cesar 13. dan t. m. potrdili, po kteri se zamore rekrut vojašine odkupiti, da se namesto njega namestnik vzame. Dovoljeno je to ob časih miru vsim tistim, ki niso vsled posebnih predpisov izvzeti od te dovolitve, dokler kakošna druga postava ne pride, proti odraftbi gotove takse. Le brat brata zamore namestovati brez takse. Vsak leto posebej se bo taksa določila. V 14 dneh po prejeti dovolitvi se mora taksa odraftati kaki davkovski kasi; kdor zamudí ta čas, zgubí pravico na to vižo vojaščine oprosten biti. Vojakom, ki že služijo, se zamore izpušenje iz vojaščine dovoliti, ako za to prosijo in naj manj že 2 leti služijo. Pred vsimi družimi so korporali in feldvebeljni naj pripravniji za namestnike, in le če teh ni, tudi drugi prostaki. Vsak namestnik dobí 30 gold. na roko in vleče činže od taksnega zneska, ki ostane njegova lastnina in se mu izplača, če je po prestali službi invalid postal ali pa v oficirja povisan bil. V vseh deželah našega cesarstva veljá letos namestnik 1500 fl. — 26. dan t. m. so se podali cesar v Prago k slovesnemu praznovanju obletnice 25 letnega zaročenja cesarja Ferdinanda s cesarico Marijo Ano. — Maršal Radocki je daroval unidan 5000 gold. tistem zakladu za invalide, ki se po njem imenuje. — Iz vseh dežel se sliši, da ozimine kaj lepo stojé; vendar bo kruh na Dunaji za pervo polovico mesca sušca nekoliko manj vagal. — 25. februar popoldan ob eni se je začel parižki zbor. Sklenil je naj prej, da do konca sušca naj bo mir na suhem, zapestije (blokade) na morji pa ne zadeva ta sklep. Na čelo pervega zapisnika so zapisali „tiho bodi!“ to je, nobeden poslancov ne smé ničesa razodeti, kar se v zboru godí. Res je tudi zbornica ločena in zaperta od vseh strani. Vendar ne bo dolgo terpelo, da se bo zvedilo: ali bo mir ali vojska, ker so nek poslanci naj važniši 5. predlog naj pred v pretres vzeli. Če ne bote terdnjavi Nikolajev in Kars spokopale mirne sprave, vse drugo bo menda že šlo po prijazni poti. — Turški poslanec je prinesel dragocene darove cesarju in cesarici v Pariz za štruco. — Na Dunaji je reven rokodelec v svojem obupu zakljal troje svojih otrok, potem pa sebe. — Na Českem je neki kmet 2100 gold. bankovev skril, da bi žena za-nje ne vedila; ko gre čez več časa po-nje, vidi vše prestrašen, da so mu jih miši skor vse pojedle; le za 270 fl. so mu jih še pustile.

Mlinar na smrtni postelji.

(Pravlica slovenskega naroda).

(Konec.)

Na to se vloti ga otok.
Noge so kakor pinje,
Pasjo volno okoli nog
Svetuje Gabrov Tine,
In černo svečo Diredaj,
Spet kafro, kredo Šolomaj;
Al, kar se je znosilo,
Mu noge ni splahnilo.

Da znajdena še ni bila
Arabska revalenta!
Gotova b'la b' ozdravila
Možá iz nje polenta.
Vsa drugačna je bila
Moč nekdaj lečnega soka;
Ljudem zdaj le u hrano,
Moč v sebi ima neznano.

In gladil takrat tudi ni
Nobeden še bolnika,
Ker magnetizma je moči
Skrivala noč velika.
Ak bi pogladil bil ga kdo
Čez pleča ali čez glavó,
Zivljenje bi gotovo
Oteto b'lo njegovo.

Nikjer pomoči upa ni,
Zdaj pošlje po zdravnika,
Tri ure deleč od vasí
Do terga Tabernika.
Zdravnik hití koj na pomoč,
Da s' lih je b'la viharna noč,
Ne dá si dvakrat reči,
Ukaže koj napreči.

Al kaj! Zdravnik mu odpové:
Zastonj je vse zdravilo.
Svetuje mu, naj se spové —
Za njega je odbilo;
Zastonj človeška je pomoč,
Dobrotni Bog le ima moč,
Mu kdaj se pomagati
In zdravje zopet dati.

Sperva se brani, vendar le
Se dá kmal omečiti,
In ženi razodé željé
Z duhovnom goroviti.
Prípravljén koj duhovnik bil,
Tolažil ga lepo, svaril;
Mu serce omečiti,
Tak jame goroviti :

„Kaj mlinar, Vam, očita vest?
Le njo je poslušati! —
Vsak si pač je grehov svest,
Nikar nič zamolčati!
Saj veste: bolje tū ko tam —
Ničesa Vas ni biti sram.
Serce mi vse odkrite,
Zvesto se obtožite!“

Ostrašen mlinar misli si:
Oh! to bo pač težava,
Vsega, joj! kar me teži,
Ne spomni več se glava.
Nakrat si zmisli neko pot,
Ob kratkem doversiti spov'd,
Si breme odložiti,
In vest potolažiti.

Skesan se je voljno udal,
Kar b'lo mu je rečeno,
Še več ko pol je revnim dal,
Da b'lo bi zadosteno.
Ino zapustil je ta svet,
Dal mlinarjem je lep izgled:
Čez mero ne jemati,
Po vesti se plačvati! —

„U čem posebno krije bi bil? —
Le to samo me kljuje,
Deset prešicev sem redil,
To vest mi očituje.
Morda je napeno to biló,
Da vest me grize tak hudó,
Gospod Vi razložite,
Če greh je, presodite!“

Tako obtožil se je tat
Zastarane krivice,
Boga, duhovna zvil bi rad,
Polastil se pravice.
Ljudje pač polni so zvijač,
Naj bo gospod ali berač:
Na svoje vsak se vseda,
Le drugih grehe gleda.

Duhovnik vedil precej: kje
So mlinarjeve rane,
Vendar ozdraviti serce,
Na-nj kviškoma ne plane.
Moliti zdaj ukaže mu,
Priporočati se Bogu,
Prositi vse svetnike,
Nebeške pomočnike.

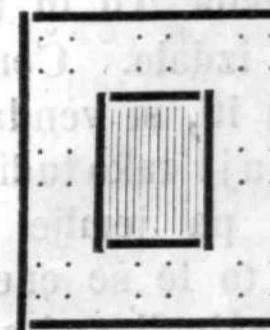
„Po dobrí piči pride špeh,
Prihaja verlo teža;
Saj žvine pitati ni greh —
Al se Vam pamet meša?
Morda je na klaji kaj,
Da kes občutite Vi zdaj? —
Nič mlinar več ne skriva,
Solze kesá prelivá.

Na to duhovnik zapové
Prešice izpustiti,
In kamor koli jo dervé,
Nikamor jim braniti.
Ko pridejo na beli dan,
So šli ko hujskani čez plan,
In zemlja se odperla,
Jih pet je preč požerla.

Petero pride jih nazaj.
Na to duhovnik pravi:
„Berž revnim polovicu daj,
Tako svoj greh odpravi;
Potem še le pač upat' smeš
Vživat' veselje kdaj nebés,
Kjer zgine bolečina,
In tuge ni spomina.“ —

Zastavica.

Neki gospod je imel podobico v zlatem okvirji, v katerem so bili zlo dragi demanti sostavljeni, in sicer tako, da se jih je navzdol in počez 12 štelo, kakor naslednja podobica kaže:

Ker se je pa okvir nekoliko umazal, je gospod dal zlatarju celo reč v popravo. Ta, nepošten, pa je 4 demante ukradel, ostale pa tako postavil, da se jih je navzdol in počez soper 12 štelo.
Kako jih je postavil?

Današnjemu listu je priložena posebna jezikoslovna doklada.